

Застосування лікарської рослинної сировини при захворюваннях сечовидільної системи

Калантиренко В.С., Олійник С.В., Ярних Т.Г.

Кафедра технології ліків Національного фармацевтичного університету, м. Харків, Україна
sveta_oleinik@ukr.net

Захворювання сечовидільної системи відносяться до групи поширених хвороб, які зустрічаються в амбулаторній практиці. Серед них найбільш значущими є цистит, уретрит та сечокам'яна хвороба, що становлять у структурі загальної захворюваності до 7 %. Ці захворювання характеризуються схильністю до рецидиву, розвитку ускладнень, які, у свою чергу, призводять до стійкої втрати працездатності та погіршення якості життя.

Тому лікування захворювань сечовидільної системи має бути комплексним та безпечним, спрямованим на профілактику рецидивів та попередження ускладнень. З цією метою як консервативне медикаментозне лікування застосовують антибактеріальні препарати з урахуванням характеру збудника, імунотерапію, спазмолітичні та діуретичні засоби.

Особливе місце в комплексній терапії хвороб сечовидільної системи належить лікарським рослинам, які мають незаперечні переваги: поєднують у собі протимікробні та протизапальні властивості, пригнічуючи ріст та розвиток мікроорганізмів; надають спазмолітичну дію для зменшення больового синдрому, який розвивається в результаті спастичного скорочення сечового міхура та уретри внаслідок подразнення їх слизової оболонки дрібним камінням або піском при сечокам'яній хворобі або при вираженому запаленні.

Крім цього, лікарські рослини добре переносяться пацієнтами, практично не надаючи небажаних ефектів. Рослини добре поєднуються одна з одною, їх можна використовувати одночасно з будь-якими іншими методами лікування, які має сучасна медицина, що дозволяє набагато ефективніше і швидше домогтися одужання. У важких випадках додавання лікарських рослин до фармакотерапії підвищує не тільки ефективність, а й безпеку лікування, що

зумовлено їх ефектом стабілізації мембран та збільшенням діурезу, завдяки чому з організму швидше виводяться метаболіти, токсини та продукти клітинного розпаду. Використання лікарської рослинної сировини є незамінним у відновлювальному періоді захворювань і використовується для профілактики рецидивів хвороби при її хронічному перебігу.

Як фітотерапія при інфекційно-запальних захворюваннях сечовивідних шляхів і сечокам'яної хвороби використовують наступні лікарські рослини.

Препарати золотушнику канадського (*Solidago canadensis*) проявляють сечогінну, жовчогінну, в'язучу та протизапальну дію. В народній медицині застосовують при захворюваннях нирок, сечовивідних шляхів, печінки тощо.

Коріння гортензії великолистої (*Hydrangea macrophylla*) використовують для лікування та підтримки здоров'я нирок і сечового міхура. Це рослина діє як «розчинник» каменів у нирках.

Коріння і насіння селери звичайної (*Apium graveolens*) використовують як природний сечогінний засіб, який допомагає організму позбутися від токсичних речовин, які виходять разом із сечею.

Листя мучниці звичайної (*Arctostaphylos uva-ursi*) використовують для лікування запальних захворювань сечовидільної системи, для виведення каменів і піску, очищення нирок.

Коріння алтеї лікарської (*Althaea officinalis*) відоме як болезаспокійливий і м'який сечогінний засіб, він позитивно діє на тканини сечовивідних шляхів.

Коріння кульбаби лікарської (*Taraxacum officinale*) застосовується в народній медицині для лікування захворювань печінки, сечового міхура, нирок.

Сечогінні властивості петрушки кучерявої (*Petroselinum crispum*) дозволяють очищати нирки та сечові шляхи від накопичених шкідливих речовин.

Унікальні антисептичні, протизапальні, спазмолітичні, діуретичні властивості наведеної лікарської рослинної сировини дозволяють з упевненістю рекомендувати їх для лікування та профілактики рецидивів та ускладнень у пацієнтів з інфекційно-запальними захворюваннями сечовивідних шляхів.